

Arrest

nr. 51 889 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 november 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 november 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 november 2010.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 november 2010 om 11.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken. A. DE SMET.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HUGET die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt in augustus 2010 België binnen en dient een asielaanvraag in op 31 augustus 2010.

Verzoekster was in het bezit van een paspoort met visum afgeleverd door de Hongaarse autoriteiten.

De Belgische autoriteiten vragen aan Hongarije de overname van verzoekster op basis van artikel 9.2 van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin-II-Verordening).

Op 2 november 2010 delen de Hongaarse autoriteiten mee dat zij akkoord gaan met de overname van verzoekster op basis van artikel 9.4 van de Dublin-II-Verordening.

Op 23 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Dit is de bestreden beslissing.

"Betrokkene verklaarde op 31.08.2010 in België te zijn toegekomen. Dezelfde dag vroeg betrokkene bij de bevoegde Belgische autoriteiten het statuut van vluchteling aan. Betrokkene verklaarde geboren te zijn op 14.04.1991 te "Arteni" en het staatsburgerschap van Armenië te bezitten.

Een consultatie in de Europese Vision-databank toont aan dat aan betrokkene op 03.08.2010 een visum type C (H03392793) voor toeristische doeleinden werd afgegeven. Betrokkene legde op 08.11.2010 eveneens een Armeens paspoort (AH0569451) voor, voorzien van het desbetreffende visum (H03392793) uitgegeven door de Hongaarse autoriteiten in Moskou. Een kopie van het desbetreffende paspoort en visum werd toegevoegd aan het administratief dossier van betrokkene.

Betrokkene verklaarde tijdens haar gehoor op de DVZ van 14.10.2010 dat dit haar eerste asielaanvraag is in België. Betrokkene verklaarde eveneens dat zij nooit elders in Europa asiel gevraagd heeft. Betrokkene verklaarde dat zij op 01.06.2010 per vliegtuig van Armavia naar Moskou zou zijn gevlogen. In Moskou zou ze tot 10.08.2010 verbleven hebben om vervolgens per vliegtuig naar Kiev in de Oekraïne te vertrekken. Vervolgens zou ze van Kiev naar Budapest in Hongarije gevlogen zijn waar ze op 11.08.2010 zou zijn aangekomen in het bezit van een paspoort met Hongaars Schengenvisum. Op 11.08.2010 zou ze Hongarije verlaten hebben per bus richting België via onbekende locaties. Ze zou op 13.08.2010 in België zijn toegekomen waar ze op 31.08.2010 bij de bevoegde Belgische autoriteiten het statuut van vluchteling aanvroeg. Betrokkene verklaarde verder tijdens een bijkomend gehoor op de DVZ van 10.11.2010 dat ze niet meer samen is met haar verklaarde echtgenoot R. A.n (o.v. 6.678.376) sinds 13.09.2010 omwille van echtelijke problemen waarbij volgens betrokkene sprake zou zijn van "intrafamiliaal geweld". Betrokkene stelt dat haar verklaarde echtgenoot haar ontvoerde en haar dwong om met hem te huwen. Indien betrokkene dit niet zou doen zou haar jongste broer iets ergs kunnen overkomen. Betrokkene verklaarde echtgenoot zou ook bedreigd hebben dat betrokkene's leven in Armenië een hel zou worden.

Rekening houdende met het positieve resultaat in de Europese Vision-databank werd voor betrokkene op 22.10.2010 een overnameverzoek aan de Hongaarse autoriteiten gestuurd op basis van art 9§2 van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18.02.2003. Op dat moment beschikte de DVZ nog niet over de informatie in het op 08.11.2010 door betrokkene neergelegde Armeens paspoort met Hongaars Schengenvisum. De Hongaarse autoriteiten lieten de Belgische autoriteiten op 02.11.2010 weten dat ze het overnameverzoek voor betrokkene inwilligen op basis van art 9§4 van de Verordening van de Raad (EG) nr 343/2003 van 18.02.2003.

Met betrekking tot de verantwoordelijkheid van Hongarije voor de behandeling van betrokkene haar asielaanvraag dient te worden benadrukt dat Hongarije een volwaardig lid is van de Europese Unie en door dezelfde internationale verdragen als België is gebonden zodat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat betrokkene voor de behandeling van haar asielaanvraag minder waarborgen in Hongarije dan in België zou genieten. Hongarije heeft eveneens de Vluchtelingenconventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Vluchtelingenconventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek.

De asielaanvraag van de betrokkene zal door de Hongaarse autoriteiten worden behandeld volgens de standaarden, die voortvloeien uit het gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese lidstaten. Er is dan ook geen enkele aanleiding om aan te nemen dat de Hongaarse autoriteiten de minimumnormen

inzake de asielprocedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft zoals die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, niet zouden respecteren. Betrokkene brengt evenmin concrete elementen aan dat een terugkeer naar Hongarije een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Betrokkene geeft geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Hongaarse autoriteiten.

Tijdens haar verhoor op 14.10.2010 werd aan betrokkene gevraagd omwille van welke specifieke reden(en) zij in België asiel vroeg. Betrokkene verklaarde dat haar man haar naar hier bracht (DVZ, vraag 25). Betrokkene verklaarde verder dat haar echtgenoot haar in Armenië ontvoerd zou hebben en dat ze onder bedreiging met hem zou zijn moeten trouwen. Hij zou haar mee genomen hebben naar Moskou en van Moskou naar België. Betrokkene verklaarde echtgenoot zou gedreigd hebben haar jongste broer iets aan te doen indien ze hem zou verlaten. Betrokkene verklaarde verder dat haar verklaarde echtgenoot enkel met haar wilde trouwen omdat betrokkene een zus in België zou hebben. Betrokkene verklaarde verder dat ze gescheiden van haar verklaarde echtgenoot leeft sinds 13.09.2010 (DVZ, vraag: andere nuttige informatie).

Met betrekking tot familieleden in België of Europa verklaarde betrokkene tijdens haar gehoor op de DVZ 14.10.2010 dat haar zus K. A. (o.v. 4.683.552) in België verblijft en dat ook een tante F.I (de zus van haar vader), in België zou verblijven. Familieleden in de rest van Europa verklaarde betrokkene niet te hebben (DVZ, vraag 23 & 24). Met betrekking tot betrokkene's zus die in België zou verblijven dient te worden opgemerkt dat betrokkene's zus meerderjarig is en gehuwd. Betrokkene zelf is eveneens meerderjarig. Betrokkene maakt op zich dus geen deel uit van het gezin van haar zus zoals omschreven in de definitie van gezinsleden zoals bepaald in art 2.i van de Dublin-II-Verordening. Betrokkene kan bovendien evenmin aannemelijk maken dat zij afhankelijk is van de hulp (financieel, medisch...) van haar in België verblijvende zus. Betrokkene verklaarde immers dat de reden om specifiek in België asiel aan te vragen, te maken had met het feit dat haar man haar naar hier bracht

Betrokkene's zus geniet bovendien niet van de status van vluchteling onder de Vluchtelingenconventie van Genève. Een behandeling van de asielaanvraag van betrokkene in België op basis van art 7 of art.15 van de Dublin-II-Verordening is op basis van deze informatie derhalve niet aan de orde.

Met betrekking tot de aanwezigheid van haar tante (zus van betrokkene's vader) die eveneens in België zou verblijven dient te worden opgemerkt dat op basis van de summere informatie die betrokkene aangaande deze tante geeft, laatstgenoemde niet is terug te vinden in de gegevensbestanden van de DVZ. Bovendien dient hierbij eveneens te worden opgemerkt dat betrokkene zelf verklaarde dat het een tante betreft, met name de zus van haar vader waardoor er niet gesteld kan worden dat dit een gezinslid betreft dat valt onder de definitie van gezinsleden zoals bepaald in de definitie van gezinsleden zoals bepaald in art 2.i van de Dublin-II-Verordening. Een behandeling van de asielaanvraag van betrokkene in België op basis van art. 7 of art.15 van de Dublin-II-Verordening is op basis van deze informatie derhalve niet aan de orde.

Met betrekking tot haar gezondheidstoestand verklaarde betrokkene dat ze zich innerlijk zeer slecht voelt omdat ze voortdurend stress heeft (DVZ, vraag 26). Betrokkene maakt echter niet aannemelijk dat deze stress haar in de onmogelijkheid zou stellen om te reizen.

Op 30.09.2010 (fax), 04.11.2010 (datum fax 01.01.1996) en via een aangetekend schrijven van 05.11.2010 meldde Meester H. P. zijn tussenkomst in het dossier van betrokkene. De fax met datumvermelding 04.11.2010 en het aangetekend schrijven van 05.11.2010 betreffen een identieke tussenkomst. Meester H. stelt in zijn tussenkomst per fax van 30.09.2010 dat zijn cliënt over nieuwe elementen beschikt om een asielaanvraag in te dienen of om de status van subsidiaire bescherming te verkrijgen. Over welke elementen dit echter zou gaan, haalt Meester H. echter op geen enkel moment aan hetgeen toch het minste is wat met van hem zou kunnen verwachten, zeker gezien hij als advocaat tussenkomt in het dossier van betrokkene. Meester H. stelt in zijn fax van 30.09.2010 eveneens dat betrokkene zich niet aanbood op de DVZ op 23.09.2010 omwille van het feit dat zijn cliënt zich niet wilde aanbieden in de aanwezigheid van haar toenmalige echtgenoot die haar zou misbruiken en verplicht zou hebben met hem te huwen en dat zijn cliënt wil dat haar dossier en dat van haar verklaarde echtgenoot gescheiden worden. Meester H. stelt in zijn fax eveneens dat zijn cliënt psychologische opvolging vraagt. Verder stelt Meester H. dat zijn cliënt blijkbaar een visum van de Hongaarse autoriteiten heeft verkregen maar dat de zus van zijn cliënt legaal in België verblijft en dat hij derhalve vraagt om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van humanitaire gronden. In zijn tussenkomst van 04.11.2010 (per fax op 01.01.1996 en per aangetekend schrijven op

05.11.2010) haalt Meester H. nogmaals aan dat zijn cliënte zich niet op dezelfde datum wil aanbieden als haar verklaarde echtgenoot van wie ze ondertussen gescheiden leeft en dit omwille van ontvoering, gedwongen huwelijk, bedreigingen en geweld. Meester H. herhaalt hierin nogmaals dat betrokkene zus K. A. (4.683.552) legaal in België verblijft. Meester H. haalt in dit schrijven eveneens aan dat indien betrokkene zich in Hongarije zou moeten aanbieden ze zich daar alleen zal bevinden met haar ex-man en dat dit zeker een risico inhoudt voor zijn cliënte rekening houdende met de gewelddadige antecedenten van haar man. Meester H. stelt eveneens dat betrokkene in het kader van haar asielaanvraag ten laste genomen kan worden door haar zus en dat ze hierdoor ook van haar gewelddadige man gescheiden zal zijn. Meester H. stelt eveneens dat een scheidingsprocedure hangende is en dat een nietigverklaring van het huwelijk wordt voorbereid.

Met betrekking tot deze tussenkomsten dient het volgende te worden opgemerkt. Met betrekking tot de aanwezige zus in België dient te worden opgemerkt dat hogerop reeds werd aangehaald dat betrokkene en haar zus die in België verblijft op basis van de definitie van gezinsleden weergegeven in art 2.i van de Dublin-II-Verordening geen deel uitmaken van elkaars gezin. Betrokkene zus is bovendien in België niet erkend als vluchteling onder de Vluchtelingenconventie van Genève. Een toepassing van art. 7 van de Dublin-II-Verordening is derhalve niet aan de orde. Het loutere feit dat betrokkene zus in België over een legaal verblijf beschikt, houdt verder geen verplichting in voor de bevoegde Belgische autoriteiten om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art 3.2 of art 15 van de Dublin-II-Verordening. Betrokkene of Meester H. maken bovendien op geen enkel moment aannemelijk dat betrokkene op enigerlei wijze afhankelijk is van de hulp (financieel, medisch...) van haar in België verblijvende zus. Betrokkene verklaarde bovendien in haar gehoor op de DVZ van 14.10.2010 dat het de beslissing van haar "echtgenoot" was om naar België te komen, niet die van haarzelf. Dat betrokkene asielaanvraag dan ook in België behandeld zou dienen te worden omdat ze op enigerlei wijze afhankelijk zou zijn van haar zus, wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt. Een behandeling van de asielaanvraag op basis van art 7 of art. 15 van de Verordening is derhalve niet aan de orde.

Met betrekking tot de vertroebelde relatie tussen betrokkene en haar echtgenoot dient te worden opgemerkt dat deze "intrafamiliale" problematiek buiten de bevoegdheden van de DVZ valt. Indien betrokkene problemen heeft met haar echtgenoot dan dient zij dit aan te kaarten bij de bevoegde instanties, in casu de politiediensten of gerechtelijke Instanties. Betrokkene werd tijdens een bijkomend interview gevraagd of ze zich voor de problemen met haar echtgenoot en zeker aangaande het verklaarde fysieke geweld door haar "echtgenoot" tot de politie had gewend. Betrokkene stelde daarop dat ze dit niet gedaan had en milderde haar verklaringen van 'geslagen worden naar "ik werd hier niet echt geslagen (bijkomend gehoord, K. S., 10.11.2010) hetgeen bijzonder merkwaardig is aangezien omwille van dit geweld door Meester H. gevraagd werd betrokkenen niet meer op hetzelfde moment op de dezelfde plaats op te roepen en hij in zijn tussenkomsten eveneens verwijst naar het gewelddadige karakter van betrokkenes "echtgenoot" terwijl betrokkene vervolgens in een bijkomend gehoor verklaarde dat ze hier 'niet echt geslagen' werd.

Met betrekking tot de opmerking van Meester H. dat betrokkene zich niet samen met haar verklaarde echtgenoot op de DVZ wil aanbieden dient te worden opgemerkt dat de DVZ hier in de mate van het mogelijke rekening mee heeft gehouden en dat zowel betrokkenen als haar verklaarde echtgenoot zich niet meer samen hebben moeten aanbieden en zich derhalve niet meer op dezelfde dat op dezelfde plaats dienden te bevinden. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat de DVZ het op basis van de onderlinge verklaringen van betrokkene en haar verklaarde echtgenoot niet langer opportuun acht om betrokkene en haar echtgenoot als koppel te beschouwen. Eventuele verwijderingsmaatregelen ten opzichte van betrokkene en/of haar echtgenoot zullen dan ook niet gezamenlijk worden uitgevoerd. Met betrekking tot de opmerking van Meester H. in zijn fax van 04.11.2010 met verzenddatum 01.01.1996 dat indien de Hongaarse autoriteiten bevoegd zouden zijn voor het onderzoeken van betrokkenes asielaanvraag, betrokkene zich alleen in Hongarije zal bevinden met haar ex-man hetgeen een risico zou inhouden voor betrokkene gezien de gewelddadige antecedenten van haar ex-man dient te worden opgemerkt betrokkene niet samen met haar man naar Hongarije gestuurd zullen worden en dat de Hongaarse autoriteiten, gezien de verklaarde situatie door betrokkenen en haar advocaat eveneens op de hoogte gebracht zullen worden om de asielaanvraag van betrokkenen niet samen te behandelen. Indien betrokkene in Hongarije problemen zou kennen met haar verklaarde ex-man dan dient zij zich bovendien tot de bevoegde Hongaarse autoriteiten te wenden voor het verkrijgen van hulp en/of bescherming. Betrokkene of haar advocaat tonen bovendien niet aan dat de Hongaarse autoriteiten haar, wanneer zij dit vraagt, deze hulp en/of bescherming niet zouden willen of kunnen geven.

Met betrekking tot de psychologische begeleiding of opvolging waar Meester H. naar vraagt dient te worden opgemerkt dat indien betrokkene psychologische begeleiding of opvolging nodig heeft, dat zij zich dan met deze vraag tot de bevoegde instanties of organisaties dient te richten. Op basis van de op datum van deze beslissing in het administratief dossier van betrokkene aanwezige documenten kan er echter niet gesteld worden dat betrokkene enig initiatief heeft ondernomen teneinde eventuele noodzakelijk psychologische opvolging of begeleiding te krijgen. De loutere vraag van meester H. om zijn cliënte te laten onderzoeken door de specialiseerde diensten van de DVZ of het CGVS valt niet te beschouwen als begin van bewijs van psychologische problemen of de nood aan opvolging. Iedereen kan immers dergelijke vraag stellen, zelfs diegenen die geen problemen of opvolging nodig hebben. Er mag in dergelijk geval dan ook op zijn minst verwacht worden dat betrokkene of haar advocaat op zijn minst een begin van bewijs aanbrengt dat dergelijk onderzoek noodzakelijk zou zijn, quid non. Bovendien indien betrokkene of haar advocaat eventueel van mening is dat betrokkene omwille van psychologische problemen enigerlei in aanmerking komt voor psychologische begeleiding of opvolging dan dient betrokkene of haar advocaat zich hiervoor te wenden tot de desbetreffende procedure en omwille van medische motieven een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9§3 van de wet van 15.12.1980 aan te vragen.

Gelet op al deze elementen, is er derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op grond van art 3§2, art 7. of art. 15 van de Verordening van de Raad (EG) Nr. 343/2003 van 18 februari 2003. Bijgevolg is België niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Hongaarse autoriteiten toekomt, met de toepassing van art 51/5 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art 9§4 van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18.02.2003 en moet betrokkene het grondgebied van het Rijk vertalen. Zij zal overgedragen worden aan de bevoegde Hongaarse autoriteiten."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De drie onderscheiden voorwaarden vereisen een afzonderlijke beoordeling opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen worden bevolen. Verzoeker dient dan ook én een ernstig middel én het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

2.2. Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002, nr. 107 797).

Wat deze voorwaarde betreft voert verzoekster samengevat het volgende aan: *Zij is het slachtoffer van een ontvoering en gedwongen huwelijk in Armenië. Als negentienjarige is zij getraumatiseerd door deze gebeurtenissen en lijdt zij aan enorme stress. Verzoekster wijst erop dat zij tijdens haar verhoor op 14 oktober 2010 deze informatie heeft meegedeeld aan verwerende partij en dat zij heeft verklaard dat ze gescheiden leeft van haar echtgenoot sedert 13 september 2010. Verzoeksters zus verblijft op legale wijze in België en ondersteunt verzoekster financieel en emotioneel. Telkens verzoekster naar de Dienst Vreemdelingenzaken diende te gaan, vreesde zij om haar echtgenoot te zien en zijn bedreigingen te ondergaan.*

Verzoekster lijdt onder deze omstandigheden, het vooruitzicht om teruggestuurd te worden naar Hongarije, waar zij misschien haar echtgenoot zal terugzien die eveneens wordt teruggestuurd naar Hongarije, en overgeleverd te zijn aan zijn genade maakt dan ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit, rekening houdend met de geweldplegingen en de bedreigingen waaraan hij zich reeds heeft schuldig gemaakt tegenover verzoekster.

De tenlasteneming van verzoekster door haar zus in België zou het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen inperken. Verzoekster dwingen om haar asielprocedure verder te zetten in Hongarije waar zij niet gehuisvest en bijgestaan kan worden door een naast familielid zoals haar zus, maakt een schending uit van artikel 8 van het EVRM.

Tevens is het onmenselijk en vernederend om verzoekster terug te sturen naar Hongarije, zij is immers het slachtoffer van een gedwongen huwelijk en van slechte behandeling en de kans dat zij zich onvrijwillig weer aan de zijde van haar gewelddadige echtgenoot zal bevinden in Hongarije is groot. Zij is fysiek en moreel niet in staat om zich tegen hem te verdedigen.

Tevens getuigt het van onbehoorlijk bestuur om verzoekster terug te sturen naar Hongarije op hetzelfde moment waarop een brief is verstuurd naar de Hongaarse autoriteiten met de vraag om de asielaanvragen van verzoekster en haar echtgenoot afzonderlijk te behandelen en hen in twee verschillende centra te laten verblijven. De bestreden beslissing nemen zonder het antwoord van de Hongaarse autoriteiten af te wachten houdt een schending in van het voorzichtigheidsbeginsel. Het antwoord ter zake van de Hongaarse autoriteiten diende te worden afgewacht. In geval van afwezigheid van antwoord had de verwijderingsmaatregel minstens moeten worden uitgesteld omdat verzoekster niet door haar echtgenoot mishandeld kan worden als zij in België verblijft en hij in Hongarije.

Verzoekster put haar nadeel enerzijds uit het feit dat een terugleiding naar Hongarije als gevolg zal hebben dat zij weer met haar echtgenoot wordt geconfronteerd die haar zal mishandelen en anderzijds uit het feit dat ze in België wel bijstand heeft van haar zus en in Hongarije niet. Tevens meent zij dat diende te worden gewacht op een antwoord van de Hongaarse autoriteiten inzake het verzoek van de Belgische autoriteiten om de asielaanvraag van haar en van haar echtgenoot afzonderlijk te behandelen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het vermeende nadeel specifiek en rechtstreeks dient voort te vloeien uit de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing. Er dient met andere woorden een causaal verband tussen beide te bestaan. Bijgevolg komt het aan verzoekster toe aan te tonen, aan de hand van concrete gegevens en overtuigende argumenten, dat het door haar aangevoerde nadeel het rechtstreeks gevolg is van de beslissing waarvan thans de schorsing wordt gevraagd.

Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verwerende partij rekening heeft gehouden met de toestand van verzoekster en heeft besloten om verzoekster en haar echtgenoot niet gezamenlijk te verwijderen van het Belgisch grondgebied. Tevens blijkt uit de bestreden beslissing dat de Belgische autoriteiten aan de Hongaarse autoriteiten hebben gevraagd om de asielaanvraag van verzoekster en haar echtgenoot niet samen te behandelen. Nu verzoekster niet samen met haar echtgenoot zal worden overgedragen aan Hongarije en Hongarije uitdrukkelijk werd verzocht om de asielaanvraag van verzoekster en haar echtgenoot niet samen te behandelen, kan verzoekster haar nadeel niet putten uit het feit dat zij in Hongarije met haar echtgenoot zal worden geconfronteerd. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verwerende partij zich ernstig heeft ingespannen om dit te voorkomen. Waar verzoekster haar nadeel put uit eventuele toekomstige geweldpleging en bedreiging door haar echtgenoot, wijst de Raad erop dat deze uiteenzetting hypothetisch is en bovendien niet het gevolg is

van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in dit verband geen beroep zou kunnen doen op de Hongaarse autoriteiten of politiediensten.

Waar verzoekster als nadeel aanbrengt dat zij in Hongarije niet zal worden bijgestaan door haar zus, wijst de Raad erop dat verzoekster meerderjarig is en dat er in Hongarije ook opvangstructuren zijn, waar zij indien nodig om bijzondere bijstand kan verzoeken. Het loutere feit dat de bijstand van haar zus zal wegvallen, kan niet beschouwd worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Verzoekster toont de ernst van dit nadeel niet aan.

Waar verzoekster in dit verband de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM, wijst de Raad erop dat dit eerder de uiteenzetting van een middel betreft. Volledigheidshalve stelt de Raad dat verzoekster niet betwist dat de inmenging in haar familie is voorzien bij wet en wordt gerechtvaardigd door één of meerdere van de belangen vermeld in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, dat in de bestreden beslissing melding gemaakt wordt van deze zus, dat verzoekster nalaat in concreto aannemelijk te maken dat een correcte toepassing van de wetgeving een disproportionele inmenging in haar familiaal leven zou uitmaken en dat haar private belangen dienen te primeren op de door de verblijfsreglementering beschermde belangen, dat de bestreden beslissing er enkel toe strekt vast te stellen welke lidstaat de bevoegde lidstaat is voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoekster, dat de beslissing geen absoluut verbod inhoudt voor verzoekster om het Belgische grondgebied binnen te komen en er te verblijven en dat zij niet aantoont dat het onmogelijk is dat haar zus haar zou vergezellen naar Hongarije.

Waar verzoekster ten slotte aanvoert dat het antwoord van de Hongaarse autoriteiten diende te worden afgewacht inzake de vraag om de asielaanvragen afzonderlijk te behandelen, wijst de Raad erop dat verzoekster niet samen met haar echtgenoot naar Hongarije wordt overgedragen en dat zij niet met concrete gegevens aantoont hoe het niet afwachten van een antwoord haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen. De Hongaarse autoriteiten zijn immers op de hoogte gebracht van de familiale toestand van verzoekster en verzoekster toont niet met concrete gegevens aan dat er redenen zijn dat de Hongaarse overheid hiermee geen rekening zou houden.

De uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan niet worden aanvaard. Er is niet voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3. Er is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

A. DE SMET